

Άγιος Γρηγόριος Παλαμάς - Όταν τέλειωσε το λάδι στη Μονή και τα ελαιόδεντρα δεν ήταν εύρωστα για καρποφορία

/ [Πνευματικά Αποσπάσματα](#)

[Κάποτε] Έλειπε το έλαιο [το λάδι] από τους μοναχούς. Όταν το έμαθε ο μέγας [ο Άγιος Γρηγόριος Παλαμάς] από εκείνους κι' αντιλήφθηκε την αναγκαιότητα του πράγματος, διέταξε να τον οδηγήσουν στην αποθήκη.

Όταν λοιπόν εισήλθε κι' εστάθηκε με πίστι δίπλα στο αγγείο ελαίου κι' εκαλεσε τον μόνο δυνάμενο να παραγάγη τα πάντα από το μη ον υπερφυώς κι' εσφράγισε με το χέρι του [...] και με τον τύπο του σταυρού, έδειξε εκείνο το ελαιοδοχείο της Σαραφθίας σαν νέος Ηλίας.

Διότι κι' εδώ δεν έλειψε από το πιθάρι του έλαιο ολόκληρο το έτος, μ' όλο που έδιναν στους μέσα και στους έξω μοναχούς με πλούσιο χέρι, και ο μέγας και οι μοναχοί.

Επειδή δε έμαθε ότι αίτιο της ελλείψεως του ελαίου ήταν ότι τα ελαιόδενδρα δεν ήσαν εύρωστα για καρποφορία, έρχεται στον ελαιώνα μαζί με τους πρεσβυτέρους και μοναχούς, όπου επευχήθηκε, κατεσφράγισε τα δένδρα με τον τύπο του σταυρού, αγίασε όλον τον χώρο εκείνον με ιερές λιτανείες και δεήσεις και ραντισμό δια θείων υδάτων, έπειτα, αφού κατά το έθος εδίδαξε τα ιερά λόγια και συμβούλευσε ν' αποφεύγουν την ψυχική κυρίως ακαρπία, ως αρμόζουσα μάλλον στην αξίνη και στο πυρ, κατά τον λόγο του μεγάλου Βαπτιστού και Προδρόμου, επανέρχεται στον εαυτό του και στο μοναστήρι.

Και όταν ήλθε η εποχή, ω του θαύματος, τα επί πολλά ήδη χρόνια ασθενικά φυτά εφάνηκαν γόνιμα για καρποφορία καί ανελπístως γεμάτα καρπούς.

Για να είναι δε και λαμπρότερο το θαύμα και η ενεργούσα στο Γρηγόριο μεγάλη δύναμις του Χριστού, εκείνα τα δένδρα εφάινονταν να είναι φορτωμένα με περισσότερους καρπούς, σε όσα η ήγγισε περνώντας εκείνος ή συζητώντας εστάθηκε κοντά ή εκαθησε στη σκιά.

Από τον τόμο «Φιλοθέου Κοκκίνου, Βίος Γρηγορίου Παλαμά», των Πατερικών Εκδόσεων «Γρηγόριος ο Παλαμάς». Εισαγωγή, κείμενο, μετάφραση, σχόλια Παναγιώτης Χρήστου.

Πηγή: pemptousia.gr (Επιμέλεια Στέλιος Κούκος)